

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Atitudinii
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Arhiva

ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021
aprilie 2021

”Covorul magic de cărți”, din „Vechea boală”

Articol scris de: Ionuț CARAGEA / 16 apr. 2017

Ionuț CARAGEA

Christos a inviat!

Paste fericit!

Multa sanatate si bucurii!

Covorul magic de cărți

poetul își puse cărțile
scrise, chiar de el, la picioare;
împreună formau un covor
pregătit, prin lume, să zboare.

apoi le spuse și celorlalți:
-veniți, e un covor fermecat,
dacă știți pe de rost un poem,
vă va duce spre locul visat!

ceilalți au venit, dar tăceau,
privind spre covor cu regrete,
nu știau nici măcar un cuvânt,
chiar de-aveau mobil și... tablete.

iar câțiva, de frustrare-au călcat
pe covor, ștergându-și pantofii;
nu aveau nevoie de pilde,
urau versul și filozofii.

așa, covorul magic de cărți
nu putea deloc să mai zboare,
a rămas un covor ordinar,
călcat de netoți în picioare.
și fiindcă sufăr de vechea boală...

Vechea boală

port în mine boala, boala mă iubește,
e mereu fidelă și nu lenevește,
la tot pasu-mi spune, printr-un idiom,
că sunt omu-n care a crescut un pom
și din el culege fructele durerii,

martie 2021
februarie 2021
ianuarie 2021
decembrie 2020
noiembrie 2020
octombrie 2020
septembrie 2020
august 2020
iulie 2020
iunie 2020
mai 2020
aprilie 2020
martie 2020
februarie 2020
ianuarie 2020
decembrie 2019
noiembrie 2019
octombrie 2019
septembrie 2019
august 2019
iulie 2019
iunie 2019
mai 2019
aprilie 2019
martie 2019
februarie 2019
ianuarie 2019
decembrie 2018
noiembrie 2018
octombrie 2018
septembrie 2018
august 2018
iulie 2018
iunie 2018
mai 2018
aprilie 2018
martie 2018
februarie 2018
ianuarie 2018
decembrie 2017
noiembrie 2017
octombrie 2017
septembrie 2017
august 2017
iulie 2017
iunie 2017
mai 2017
aprilie 2017
martie 2017
februarie 2017
ianuarie 2017
decembrie 2016
noiembrie 2016
octombrie 2016
septembrie 2016
august 2016
iulie 2016
iunie 2016
mai 2016
aprilie 2016
martie 2016
februarie 2016
ianuarie 2016
decembrie 2015
noiembrie 2015
octombrie 2015
septembrie 2015
august 2015
iulie 2015
iunie 2015
mai 2015
aprilie 2015
martie 2015
februarie 2015
ianuarie 2015
decembrie 2014
noiembrie 2014
octombrie 2014
septembrie 2014

dar eu, ca un câine, când mă prind hingherii,
scheaun către Lună, nevoind să mor;
stelele sunt oarbe, ceru-i un decor
care nu-mi oferă nicio alinare;
port în mine boala, ca pe-o amânare,
ca pe-o veste tristă dată de himere.
oare, de la boală, simt acum plăcere?
oare, de la boală, pot acum să scriu?
boala mă păzește de al meu sicriu?
port în mine boala, boala nu mă iartă,
de mă simt iar bine, vine și mă ceartă,
mă atinge-n membre, mă lovește-n pântec,
un blestem mi-e boala sau e un descântec?
boala e tristețe sau e fericire?
duce la noroc sau nenorocire?
nu știu cum se face, reînsuflețit
tot de vechea boală, m-am îndrăgostit...

Similare

Poeme din volumul în curs de apariție „Umbră lucidă”:
27 martie 2016
În „Invitație la lectură”

Poetul Ionuț Caragea, voievodul din mreaja Google, își lansează trei cărți...
10 august 2012
În „Evenimente”

Apariții noi la Editura FIDES, Iasi: Ionuț Caragea – Poezii de dragoste
8 februarie 2010
În „Stiri”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- Ionuț CARAGEA: Vechea boală
- MAI SIMT ÎNCĂ
- Îmi iei timpurile
- Teona: CAUT(ă)
- CE-I DINCOLO ?...

1 comentariu la această însemnare

Meșca Florin spune:

17 aprilie 2017 la 21:43

Poetului Ionuț Caragea

Îmi place covorul.

Nu sunt deloc frustrat! –

Îi replic din norul

Pe care am garat.

Răspunde

Lasă un comentariu

Nume [*necesar]

E-mail [*necesar]

Adresă web [*opțional]